

СХЕМА АНАЛІЗУ НАВЧАЛЬНОГО ЗАНЯТТЯ

Під час асистентської практики студент-практикант виконує в письмовій формі аналіз навчального заняття свого колеги.

ЗМІСТ АНАЛІЗУ

1. Загальні відомості про навчальне заняття:

- тема навчального заняття, її зв'язок з попередніми і наступними, місце у відповідному розділі;
- форма, тип навчального заняття, його структура, відповідність темі та поставленій меті;
- рівень досягнення мети та отримані результати, умови, чинники, що сприяли цьому;
- сильні та слабкі сторони, досягнення, загальні враження.

2. Підготовка викладача-практиканта до організації навчального заняття:

- визначення структури навчального заняття, його етапів відповідно до теми і мети;
- цілеспрямоване планування змісту, методів, форм організації навчання на різних етапах;
- вивчення та знання психологічних особливостей групи студентів, мотивації їхньої навчально-пізнавальної діяльності, поведінки, своєрідності міжособистісних взаємин у групі;
- підготовка навчального матеріалу, розробка практичних завдань, вправ, творчих робіт;
- використання фахової та методичної літератури;
- підготовка дидактичних та роздаткових матеріалів, навчальних посібників і засобів.

3. Визначення і постановка мети, завдань як кінцевого результату, необхідного для досягнення викладачем та студентами:

- відповідність загальної освітньої мети темі, рівню розвитку студентів, їхніх знань, умінь з навчального предмету;
- передбачення кінцевих результатів навчального заняття, створення в студентів установки на досягнення мети;
- визначення та донесення до студентів конкретних завдань навчально-пізнавальної діяльності на кожному етапі.

4. Відбір змісту навчального матеріалу, розвиток особистісного ставлення студентів до нього:

- відбір змісту навчального матеріалу відповідно до теми, поставленої мети і навчальної програми;
- раціональний відбір наукових, засадничих знань, понять, фактів, що складають основу розвитку умінь, навичок студентів, їхнього соціального становлення, подальшого навчання;
- спрямованість змісту навчального матеріалу на розгляд проблем, соціального значущих та актуальних для життя студентів, задоволення їхніх пізнавальних і особистісних потреб та інтересів;
- відповідність змісту навчального матеріалу рівню розвитку студентів, їхнім пізнавальним можливостям, орієнтація на “зону найближчого розвитку”;

- послідовність та логічність структурування змісту за етапами навчального заняття відповідно до його структури;
- розкриття загальнолюдських, національних цінностей у змісті навчального матеріалу, забезпечення його зв'язку з життєвим досвідом студентів;
- аргументованість, логічність, доказовість викладу знань, понять, ідей тощо;
- забезпечення сприймання, розуміння, омислення студентами сутності наукових, соціальних понять, явищ, умінь, адекватності їхнього об'єктивного змісту та суб'єктивного смислу для студентів;
- інтегрування змісту навчального матеріалу з іншими темами, розділами, предметами.

5. Застосування методів, прийомів, засобів, форм організації навчально-пізнавальної діяльності студентів:

- творче, цілеспрямоване поєднання різноманітних методів, прийомів, форм організації навчально-пізнавальної діяльності студентів для досягнення поставленої мети, завдань заняття, відповідно до змісту навчального матеріалу;
- стимулювання активності студентів, їхньої позиції як суб'єктів, партнерів процесу навчання;
- організація навчання як набуття студентами та розвиток досвіду діяльності, поведінки;
- застосування різноманітних методів, прийомів, форм організації навчально-пізнавальної діяльності для забезпечення сприймання, розуміння, осмислення, закріплення студентами знань, умінь і навичок;
- активізація думки студентів, стимулювання їх до критичного та творчого мислення, вияву власної позиції, поглядів, самостійного пошуку і дослідження;
- задоволення різноманітних особистісних потреб студентів (у пізнанні, розвитку, самооцінці, самоствердженні тощо), врахування і розвиток своєрідних особливостей кожного студента, стимулювання їх до успіху.

6. Діяльність педагога:

- ставлення до студентів, розуміння його як особистості, вияв поваги, довіри до нього;
- залучення кожного студента до навчальної діяльності, сприяння його розвитку;
- знання викладачем навчального матеріалу, захоплення фаховою наукою;
- стиль діяльності та поведінки викладача, його комунікативні уміння, відкритість, щирість, розвиток позитивних взаємин зі студентами, знаходження контакту з кожним;
- вияв педагогічного такту в організації взаємодії зі студентами;
- сприяння ініціативності, самостійності, впевненості студентів у навчально-пізнавальній діяльності;
- забезпечення дисципліни як організації порядку на навчальному занятті.

7. Діяльність студентів:

- ставлення студентів до процесу навчання, застосованих форм, методів організації навчально-пізнавальної діяльності, їхня мотивація;
- позиція студентів як партнерів у навчанні, синтезаторів, творців ідей;
- зовнішня і внутрішня активність студентів, їхнє співвідношення;

- відчуття та усвідомлення студентами своєї ролі, відповідальності у навчальному процесі;
- ставлення до особистості викладача, вияв до нього.

8. Організація міжособистісної взаємодії студентів та розвиток їхніх взаємин:

- створення психологічно комфортного середовища на навчальному занятті;
- стимулювання та орієнтування студентів на підтримку один одного, повагу до кожного;
- привчання студентів до уважного слухання один одного, толерантного ставлення до думки інших, вияву радості за успіх одногрупників, уникнення критичних зауважень, образ інших;
- об'єктивне ставлення педагога до кожного студента, створення рівноправних умов для діяльності кожного;
- розвиток у студентів установки на кожного як здібної, своєрідної індивідуальності, яка володіє власним життєвим досвідом;
- застосування різноманітних форм співробітництва, міжособистісної взаємодії студентів (дискусії, діалоги, групові форми, колективна робота тощо).

9. Отримання зворотнього зв'язку:

- методи, прийоми організації зворотнього зв'язку на кожному етапі навчального заняття;
- перевірка викладачем рівня розуміння, осмислення студентами навчального матеріалу, рівня сформованості їхніх знань та умінь;
- застосування зворотнього зв'язку для усвідомлення особливостей діяльності, мислення студентів, мотивації їхнього навчання з метою удосконалення організації навчальних занять;
- застосування зворотнього зв'язку, оцінювання для усвідомлення студентами досягнутих успіхів, перспектив їхнього розвитку;
- об'єктивність оцінювання індивідуальних особливостей навчальної діяльності студентів;
- мотивація оцінок студентів без елементів критики особистості.

10. Загальні висновки (пропозиції і поради викладачу-практиканту щодо вдосконалення підготовки і проведення наступних навчальних занять).